



### V NAŠI DRŽAVI.

**Posvetovanja pri kralju.** Kralj je poklical k sebi voditelje vseh strank, ki tvorijo sedanjo vlado. Ker imajo te stranke itak večino, zato se posvetovanja niso vršila v tem smislu, kot opozicija pravi, da bi se ta vlada zamenjala z drugo, pač pa so se vršila posvetovanja zaradi skupščinskega dela in predpriprav za desetletnico proslave ustanovitve naše države ter kako pritegniti k temu tudi hrvaški narod.

**Kralj pride v Zagreb,** to novico so raznesli hrvaški listi. Dejansko želi kralj, da tudi osebno poseti Zagreb ob praznovanju desetletnice naše države. Kdaj in ob kakih prilikah da pride, še ni določeno. Kraljev obisk v Zagrebu bo razburjene Zagrebčane precej pomiril.

**Narodna skupščina delal** Narodna skupščina se je te dni sestala, da pripravi in izglasuje nekatere važne gospodarske zakone. Tako pridejo na vrsto razne trgovske pogodbe z zunanjimi državami, zakon o kmetijskih kreditih, zakoni o ureditvi denarnega poslovanja potom čekovnega urada, menic itd. Poleg teh pa so predloženi še drugi važni zakonski osnutki.

**Novo predsedstvo narodne skupščine.** Dne 20. oktobra se začne redno zasedanje narodne skupščine. Ob tej priliki se izvoli kakor to zahteva poslovnik, novo predsedstvo. Kdo bo novi predsednik, se zelo ugiba. Kot prvi tajnik bo najbrže izvoljen naš poslanec Bedjanič.

**Kmetijski zakon** kot zakon o razdolženju kmetov, vinski zakon, zakon o živinoreji in drugi so sedaj predmet temeljitih razprav v odsekih, da se čimpreje predložijo narodni skupščini.

**Opozicija je — doma!** Poslanci radičevske in samostojnodemokratske stranke so ostali pri tem zasedanju doma. Pač pa so prišli v skupščino zemljoradniki, Nemci in tudi socialistični samec Petejan. Ta je stavil na ministra pravde vprašanje zaradi urednika »Slovenskega Gospodarja« g. Januša Goleca.

**Nettunske konvencije je kralj podpisal.** Ker je narodna skupščina te dogovore, ki jih je svoj čas sklenila naša država z Italijo, sprejela, jih je sedaj kralj podpisal.

**Naši poslanci gredo na Češko.** Naši jugoslovanski poslanci odidejo koncem tega meseca na Češko. Od Jugoslovanskega kluba sta poleg gg. Žebot in Štrcin.

**Revizija ustave** — to je danes še najbolj resna in stvarna zahteva Hrvatov. Dejstvo je, da bi se to doseglo, ako bodo zastopniki hrvaškega naroda končno prišli do spoznanja, da do sporazuma mora priti in da naj tvori podlago sporazuma — revizija ustave.

**Venzelos v Beogradu.** Iz Pariza je prišel Venzelos v Beograd, kjer je bil sprejet od kralja, od dr. Korošca in od zastopnika zunanega ministra dr. Šumenkoviča. Po dvednevnih pogajanjih se je končno sestavila splošna prijateljska pogodba. O razširjenju svobodnega prostora v solunski luki se bodo pogajanja še nadaljevala.

\*

### V DRUGIH DRŽAVAH.

**Na Bolgarskem se dalje streljajo!** Makedonstvujuči so v takem medsebojnem sovraštvu, da so se začeli kar na ulicah streljati. Preteklo soboto je bila med njimi prava poulična bitka. Več ubitih in ranjenih, to je pri teh ljudeh nekaj vsakdanjega.

**Albanski kralj — bi rad nevesto** in sicer katoličanko, princeso italijanskega kralja. To je tudi želja Mussolinija. Ali italijanski kralj se je branil, ker je Zogu — mohamedanec. Pa je Zogu takoj voljen postati katolik, samo da dobi nevesto. Tako katoličanstvo bo pa toliko vredno, kakor italijansko prijateljstvo.

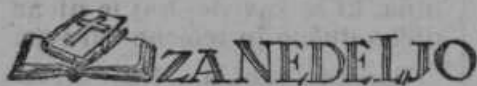
**Italijanska vlada — zoper slovenski narod.** Fašizem upa, da reže zadnje korenine slovenskega življenja v svoji državi. Ko je uničil prosvetne in gospodarske organizacije, se je pa spraval še nad — cerkvene. V svoji drznosti je šel tako daleč, da je odpravil slovenski verouk v šolah. Ker slovenski duhovniki nočejo učiti verouka v italijanščini, ga uče učitelji. Slovenski duhovniki pa zbirajo decokrog sebe po šoli v cerkvah, na tratah, ali jo obiskujejo na domu. Toda fašizem se silno vara, ako misli, da bo na ta način uničil slovenski narod na Goriškem in na Primorskem. Tam teče Soča in tam počiva Gregorčič, a njegova beseda je živa: »Tedaj, Soča,

čez bregove stopi in tujce, zemlje lačne — vtopi!«

**Francija se bo spametovala.** Francoska država je bila do sedaj edina v Evropi, ki je bila Cerkvi potem državnih postav tako sovražna, da ni dopustila cerkvenih redov v državi. Vedno bolj odločen nastop katoličanov na Francoskem v politiki pa že kaže lepe uspehe. Štirim cerkvenim redom je francoska vlada dovolila naseljevanje ter jim sklenila povrniti premoženje, ki se jim je svoj čas ugrabilo.

**Konkurenca na morju se vedno bolj kaže.** Tajen dogovor med Angleško in Francijo je res »kupila« Amerika za 10.000 dolarjev. Ta dogovor je uredil vprašanje, kako se ti dve državi oborožujeta na morju. Amerika se je tega ustrašila. Pa je tudi začela. Zdaj se deluje na to, da še Italija pristopi k dogovoru Angleške in Francoske. Tako bi se ustvarila na zapadu Evrope nova zveza velikih držav. Srednja in južna Evropa bi bila iz malih držav in neoborožene Nemčije, na zapadu pa Rusija. In če hoče Amerika zmago na morju, bo nahujskala Rusijo nad — Evropo!

**Evropa in ostali svet** si nista več tako različna dela kot svoj čas. Evropska kultura je v te kraje prinesla napredek hitro, kakor se ni pričakovalo. Moderna tehnika je zadivila na rode vseh delov sveta. Danes najdemo v Aziji, Afriki, Avstraliji vse najraznejše kulturne in tehnične pridobitve. Ti narodi pa so dobili še nekaj, česar preje niso imeli: narodno zavednost in željo po narodni samostojnosti. Zato ni čuda, da ti narodi danes dvigajo glavo, da hočejo svobodo. Politika kolonij se bo tekom desetletja bistveno izpremenila. Evropa ne bo več gospodarica sveta!



### Grd madež.

Grda, žalostna napaka tolikokrat kvaril in omadežuje naše vasi, naša sela, naše življenje. Dolgoletna strupena sovraštva, brezobzirno preganjanje nasprotnika, pravdarstvo, ki ne more živeti brez sodnije, je ta madež.

Kako sovraštvo omadežuje človekovo dušo! Slišim, kako človek, ki nosi sovraštvo v svoji duši, obsoja svojega žalivca, svojega nasprotnika, kako je hudoben, podel, ničvreden. Pa bi mu lahko rekel človek: »Prijatelj, kaj vidiš iver v očesu svojega brata, bruna v svojem lastnem očesu pa ne vidiš! Le poglej v lastno srce! Pomisli svoje tako zagrizeno sovraštvo, svojo željo po maščevanju, svojo škodoželjnost, svojo nevošljivost, pomisli vse svoje naklepe zoper njega, svoje besede, ki jih govoriš o njem, vse svoje žalostne korake in spletkarije zoper njega! Ali se zavedaš, kako vse to kvaril tvojo dušo, ali vidiš, da nisi nič boljši kakor tvoj nasprotnik, če ne še slabši, da ti vse

ono, radi česar tako obsojaš svojega nasprotnika, nosiš v lastni duši, kako si ti vreden iste obsodbe, kakor tvoj žaljivec in nasprotnik?

Velik madež je sovraštvo, saj zabriše in vzame človeku njegov krščanski značaj. Krščanski biti se pravi po svojem mišljenju in življenju biti podoben samemu Bogu. In Kristus nam je postavil za vzgled Boga ravno radi njegovega odpuščanja in ljubezni žaljivcev, ko je govoril o oni veliki pridigi, s katero je oznanil svetu novo življenje v duhu božjem: »Slišali ste, da je bilo rečeno: Ljubi svojega bližnjega in sovraži svojega sovražnika! Jaz pa sam pravim: Ljubite svoje sovražnike; delajte dobro tem, ki vas sovražijo, in molite za tiste, ki vas preganjajo in obrekujejo, da boste otroci vašega Očeta, ki je v nebesih; zakaj on veleva svojemu solncu, da vzhaja nad hudobnimi in dobrimi, ter pošilja dež pravičnim in krivičnim.« Krščanski biti se pravi, hoditi za Kristusom, ne samo na zunan, temveč v globinah svoje duše. Kako pa je Kristus ljubil svoje sovražnike, kako jih je hotel zbrati, kakor koklja zbira svoja piščeta, kako je jokal nad njihovo zaslepljenostjo